

Не стукнув навіть — «одчини!»
У двері, з вечора закриті,
А просто клаптиком блакиті
Упав з руки далечини.

Привіт із хвиль!.. І віє ось
У вікна свіжістю озону...
Ні, це повітря з-під Херсону,
А не з Бостону пролилось.

І — Ви. Стрибожичі зо три, —
«Ану вродливицю обвіймо!..»
Синь-золот-прозор — Вам обійми,
І море й сонце і вітри.

Боффало, 1965

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Фрагменти II.
Добірка упорядника.